„DACIADA" ACASĂ LA METALURGISTII DIN CUGIR

(Urmare din pag. 1)

cei mai mulți, și-au cumpărat și rachete, e o înghesuială pe cele două terenuri... Spuneți tovarășului de la ziar și de campionatul de fotbal, zice — cu calmul său imperturbabil — prim-vicepreședintele. Stăm prost, tovarășe, locul 15, în seria a treia, la B, nu știu ce să mă mai fac, parcă sînt împiedicați. Avem pe Floare golgeter, dar în turul ăsta e ceva de speriat. Nu, nu de asta era vorba — intervine, tot calm, tovarășul Chirilă — zi-i de campionatul asociației! Ei, aici stăm bine... Și la Lache începe să-i ridă mustața stufoasă. 16 echipe din toată întreprinderea. Cînd s-a tras finala, ne-a dat tovarășul director general telefon din fabrică, avea treabă și după-masă, zicea că ce e pe stadion, a luat foc? Într-un fel luase, că venise lume luminată, schimbul unu și schimbul trei, ba și toată sufarea din oraș. Finala de „mundial", nu altceva! Bacă pace, bacă pace! Mi-votăm că „Toamna cugireană" a intrat de mult în tradiție, cu întreceri la atletism, șah, tenis de cimp și de masă, fotbal, volei, handbal, aruncarea mingii de oină, campionate pe întreprinderea, unul se termină și altul începe, cam din septembrie pînă dă zăpada. Să nu uităm „Cupa metalurgistul" la handbal, cu echipe de fete și de băieți din unitățile școlare ale Întreprinderii metalurgice Cugir, din orașe și din comuna apropiată, Vinerea.

— Întreaga activitate de masă se desfășoară în cadrul „Daciadei", care i-a dat un impuls puternic, și urmează organizarea întreprinderii — ateliere, secții...

Nu mai avem timp să vorbim despre performanță, o să vedem cîte ceva pe teren. Și fiindcă președintele asociației, secretarul comitetului de partid al U.M. Cugir, se plecat la București, stăm de vorbă cu tovarășul Artenie Lăncrănjan, loctiitorul secretarului și membru în conducerea asociației. Este un bun cunoscător al treburilor sportului, știe totul despre sportivi, care și cum. E de părere că s-au făcut multe pentru activitatea de masă și că mai sînt tot pe atîtea de făcut. Uite, de pildă, pentru sportul feminin o să propună secției de culturism cursuri de gimnastică modernă sau de întreținere, sub titlul „Vreți să fiți frumoase?" Responsabilii cu sportul din grupele sindicale vor fi mai atenți la mobilizarea, ca și cei de la U.T.C., în activitățile de masă, în „Daciadă". Da, comitetul sindicatului și cel U.T.C. pe întreprindere ajută, moral și material. Acolo, jos, în secții, va trebui mai mult sprijin concret, din partea lor. Cu fotbalul „mare" treaba e încurcată anul acesta. Nu cîștigaseră nici un punct și se... înhibaseră. O victorie sau un meci nul în deplasare urma să-i dezlănțuiască.. Deși era de părere că, la drept vorbind, le-ar trebui mai multă muncă la antrenamente, că sînt cam răsfățați. Apropo, au spus ceva tovarășii despre campionatul de fotbal cu copiii, pe oraș? Opt echipe de cartiere — sînt copiii noștri — între 10 și 12 ani, pînă la selecție pentru echipa „mare". Să răsară numai cițiva și... vom mai vedea. Planuri de viitor? Integrarea la mai puternică a asociației în viața întreprinderii și, mai ales, a orașului, în care trăiesc cam 60% din întreprinderii și familiile lor. Sportul de calitate în performanța cugireană se va înfățișa și prin creșterea exigenței față de antrenori, instructori și sportivi, ca și prin antrenarea mai activă a celor 12 profesori din învățămîntul fizică din oraș în studierea și — mai ales — rezolvarea sarcinilor secțiilor asociației. Adică să se urneacă știința cu producția și pe terenul de sport.

După-amiază aistăm la ta galá de box la care am venit cu ecrcari îndoieli și de la care am plecat cu satisfacția de a fi văzut lucruri minunate. În fața a 700 de spectatori entuziaști, pe ringul instalat în stadion au urcat cîpii de-o schioapă și pugilității... concerați! Unii de la Școala generală nr. 1. Elevii antrenorilor Costel Stănescu și Alexandru Prohor (Constructorul Alba Iulia) ne-au arătat un box curat, în linie, luptă cu adevărat sportivă, ambiție și răsfățul de spectacol în sfîrșit s-a ridice lumea în picioare. Am mai văzut un antrenament de fotbal cu copii centrului asociației. Vreo 35 de pușteni s-au mișcat vioi în teren, fără să scoată măcar o șoaptă, într-un joc cu mingea condus discret, prin semne, de antrenorul Petre Micu. Și am mai văzut secția de tenis de masă, punctul forte — de ființă — al asociației Metalurgistul Cugir, care merită un articol aparte.

P.S. Cine oprea pe copii să joace tenis de cimp ? Nimeni ! Se terminaseră fondurile planificate pentru plata antrenorilor, pe timpul verii. Copiii veneau la teren. Nu mai veneau antrenorii, deci și omul pe care îl luasem în mașină. Vor veni la vară, vă garantăm. De drag... copiilor.

BASCHETBALIȘTII RAPIDIȘTI, CÎNDVA FRUNTAȘI, AU AJUNS LA COADĂ...

Cu mîhnire privim în ediția actuală a campionatului național cum una dintre cele mai vechi participante la prima categorie a țării, echipă cu tradiție și cu prestigiu, evoluează la un nivel modest, înregistrează rezultate submediocre și ocupă în clasament un loc care cinstește. Este vorba de echipa masculină Rapid București care, în cele 10 meciuri susținute, a suferit 7 înfrîngeri și a obținut doar 3 victorii. Mai mult chiar, nici disciplina nu se află la loc de cinste în rîndul jucătorilor acestei formații, elocvente fiind în acest sens întîlnirile de la sfîrșitul săptămînii trecute cînd Dorin Dumitru (simbăta) și Dan Vlădescu (duminică), au fost sancționați cu eliminare din teren și, respectiv, cu fault tehnic pentru atitudine necuviincioasă față de arbitri.

Toate aceste aspecte negative care caracterizează echipa Rapid erau, cîndva, total străine de formația feroviară, vestită pe atunci tocmai prin atitudine perfect sportivă, prin respect deplin față de sarcinile de joc dăe de antrenor, prin puterea de luptă, toate ducînd la realizarea unor performanțe care făceau cinste clubului rapidist. Ce a intervenit de s-a produs o răsturnare atît de nefavorabilă echipei de baschet ?

Nimic altceva decît **desființarea, cu anii în urmă, a secției de juniori**, fapt care a curmat posibilitatea de întinerire a lotului cu elemente provenite din pepinieră proprie, deci legate de club, așa cum au fost **Cristian Popescu, Teodor Stănescu, Vasile Predulea** ș.a. Acum, clubul sportiv Rapid — cîndva jucător permanent de baschetbaliști talentați este reprezentat de sportivi care au evoluat pînă de curînd la alte cluburi și deci sînt prea puțin legați de tricoul alb-vișiniu pe care-l poartă.

Rezolvarea trebuie să vină deci chiar de la secția de juniori, reînființată de puțină vreme, cu urmare a obligației impusă de federație ca fiecare divizionară A să aibă formație de juniori participantă la o competiție. **Victor Bulancea**, antrenorul juniorilor (în același timp jucător în echipa de seniori, fapt care-l împiedică să dea randament maxim ca instructor), dovedește seriozitate, dorință de a crea un nucleu puternic și calasat de club (secția a făcut-o numai din școlile cartierului), capacitate de a pregăti la un bun nivel pe tinerii baschetbaliști. Rămîne ca șeful și **Gheorghe Condovici**), **Dan Odorhean** (antrenori **Petre Singeorzan** și **Gheorghe Condovici**), **Gabriel Alexe** (antrenori **Ștefan Hărgălaș** și **Petre Sacerdoțeanu**), **Ilie Ciobanu